

Dosarul nr. 2ra-2083/19

Prima instanță - (Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana) A. Ciubotaru
Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) G. Dașchevici, I. Cotruță, N. Simciuc

ÎNCHEIERE

30 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Victor Burduh
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Ion Burlacu,
în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Ion
Burlacu împotriva Asociației Profesionale „Biroul Național al Asigurătorilor de
Autovehicule”, intervenienți accesorii Societatea cu Răspundere Limitată
„Frigottransport” și Serghei Munteanu, cu privire la încasarea diferenței
despăgubirii de asigurare și compensarea cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei din 17 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 17 februarie 2017, Ion Burlacu a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Asociației Profesionale „Biroul Național al Asigurătorilor de
Autovehicule”, intervenienți accesorii SRL „Frigottransport” și Serghei Munteanu,
prin care a solicitat încasarea de la Asociația Profesională „Biroul Național al
Asigurătorilor de Autovehicule” a sumei de 6 238,62 de lei și compensarea
cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că urmare a accidentului rutier ce
a avut loc la 7 februarie 2017, cu implicarea automobilului de model Renault
Megane cu n/î xxxxx, care se afla în posesia SRL „Frigottransport” și autocamionul
Volvo cu n/î xxxxx, condus de Serghei Munteanu, a fost deteriorat automobilul
care-i aparține cu drept de proprietate.

Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție din 8 februarie 2017,
vinovat de producerea accidentului rutier a fost recunoscut Serghei Munteanu, care
la momentul producerii accidentului rutier deținea polița de asigurare obligatorie
de răspundere civilă auto emisă de CA „Alliance Insurance Group” SA.

A menționat că automobilul de model Renault Megane cu n/î xxxxx, la
momentul producerii accidentului rutier fiind în posesia SRL „Frigottransport”, nu
deținea polița obligatorie de răspundere civilă auto și CA „Alliance Insurance
Group” SA a refuzat achitarea despăgubirii de asigurare, motiv din care s-a adresat
Asociației Profesionale „Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule”.

La 14 iunie 2017 Asociația Profesională „Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule” a emis ordinul nr. OVSS 355/17 prin care a recunoscut cu titlu de despăgubire de asigurare doar suma de 38 583,49 de lei, deși asigurătorul de răspundere civilă auto calculase anterior suma daunei în mărime de 50 016 lei.

Asociația Profesională „Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule” prin intermediul unui societăți comerciale care nu are angajat nici un expert autorizat să întocmească rapoarte de evaluare a pagubelor, SRL „Antifarud Agency”, a evaluat suma despăgubirii în mărime de 38 583,49 de lei.

A invocat că nu este de acord cu suma despăgubirii de asigurare calculată, întrucât a fost efectuată contrar prevederilor art. 23 alin. (9) și (11) al Legii nr. 414 din 22 decembrie 2006, considerent din care a sesizat Comisia Națională a Pieței Financiare.

Prin răspunsul nr. 04-2726 din 28 septembrie 2017, Comisia Națională a Pieței Financiare a constatat încălcarea modalității de calcul a despăgubirii de asigurare de către Asociația Profesională „Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule” și a fost atenționată asupra respectării legislației cu privire la asigurarea în cazul efectuării despăgubirilor din mijloacele fondului de protecție a victimelor străzii, inclusiv aplicarea uniformă și justă a prevederilor art. 2, art. 21, art. 23 din Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006.

A menționat că în urma constatărilor enunțate, a solicitat personal efectuarea unui raport de evaluare în conformitate cu prevederile art. 23 din Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006, și anume evaluarea costului reparației pentru calificarea evenimentului drept daună totală, evaluarea costului mediu de piață a mijlocului respectiv de transport pentru stabilirea sumei daunei și evaluarea rămășițelor pentru stabilirea despăgubirii de asigurare.

Iar conform Raportului de evaluare a pagubei nr. 2613/10A din 4 octombrie 2017 costul mediul de piață al automobilului Renault Megane, anul producerii 2005, constituie 62 584,54 de lei, valoarea rămășițelor fiind apreciată la suma de 17 762,43 de lei, de unde rezultă că prejudiciul cauzat proprietarului mijlocului de transport constituie suma de 44 822,11 lei.

Reclamantul a indicat că deoarece Asociația Profesională „Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule” a achitat doar suma de 38 583,49 de lei, prin cererea prealabilă a solicitat achitarea diferenței despăgubiri de asigurare în mărime de 6 238,62 de lei, însă prin răspunsul din 11 august 2017, cererea i-a fost refuzată.

Prin hotărârea din 28 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de Ion Burlacu împotriva Asociației Profesionale „Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule”, intervenienți accesorii SRL „Frigottransport” și Serghei Munteanu, cu privire la încasarea diferenței despăgubirii de asigurare și compensarea cheltuielilor de judecată.

La 26 decembrie 2018, Ion Burlacu a declarat apel împotriva hotărârii din 28 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana.

Prin decizia din 17 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Ion Burlacu și s-a menținut hotărârea din 28 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana.

La 4 septembrie 2019, Ion Burlacu a declarat recurs împotriva deciziei din 17 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii primei instanțe și a deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei decizii noi prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă.

În motivarea recursului, Ion Burlacu a exprimat dezacordul cu decizia contestată, invocând că instanța de apel a interpretat eronat legea și nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

La 15 octombrie 2019, Asociația Profesională „Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule” a depus referință la recursul declarat, solicitând să fie declarat inadmisibil sau respins ca neîntemeiat.

Examinând admisibilitatea recursului, Colegiul constată că recursul înaintat de Ion Burlacu urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Conform prevederilor art. 433 lit. b) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Din materialele dosarului rezultă că la 28 noiembrie 2018 a fost pronunțată hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana.

La 26 decembrie 2018, Ion Burlacu a declarat apel împotriva hotărârii instanței de fond, iar prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 26 februarie 2019 nu s-a dat curs cererii de apel și s-a acordat termen apelantului pentru prezentarea apelului motivat și a dovezii de plată a taxei de stat.

La 20 martie 2019 Ion Burlacu a depus cererea de apel motivată și a prezentat bonul de plată a taxei de stat, iar prin încheierea din 22 martie a Curții de Apel Chișinău, s-a acceptat spre examinare apelul declarat împotriva hotărârii din 28 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana.

Prin decizia din 17 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Ion Burlacu și s-a menținut hotărârea din 28 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana.

Conform procesului-verbal, ședința de judecată în instanța de apel din 17 aprilie 2019 s-a desfășurat în prezența apelantului Ion Burlacu (f.d.153-154).

Totodată, materialul probator atestă cu certitudine că copia deciziei instanței de apel din 17 aprilie 2018 a fost expediată în adresa participanților la proces, inclusiv și lui Ion Burlacu, la 20 mai 2019, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire cu nr. de ieșire 5318 (f.d. 165).

Mai mult, decizia a fost publicată pe pagina web a Curții de Apel Chișinău la 16 mai 2019.

Cu toate acestea însă, demonstrând o neglijență a drepturilor procedurale, Ion Burlacu a declarat recursul împotriva deciziei din 17 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău numai la 4 septembrie 2019, în afara termenului legal prevăzut de art. 434 din Codul de procedură civilă, acesta fiind unul de decădere și nesusceptibil restabilirii, ceea ce condiționează declararea recursului ca fiind inadmisibil.

În acest context, se va reitera că, indiferent de temeiurile invocate de către părți sau participanții la proces, în cazul în care există dovada comunicării hotărârii/deciziei integrale, recursul declarat după expirarea termenului de două luni se consideră inadmisibil, ca fiind depus cu omiterea termenului prevăzut la art. 434 din Codul de procedură civilă.

Iar, circumstanțele constatate supra denotă că recurentul urma să depună diligența necesară și să se intereseze la ce etapă de examinare se află prezentul litigiu, unde are calitatea de reclamant/apelant.

Respectiv, Colegiul consideră că nerespectarea termenului de declarare a recursului se datorează în exclusivitate din vina de comportamentul recurentului.

În acest context, Colegiul menționează că în conformitate cu art. 56 alin. (3) Codul de procedură civilă, părțile sînt obligate să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. În cazul abuzului de aceste drepturi sau al nerespectării obligațiilor procedurale, se aplică sancțiunile prevăzute de legislația procedurală civilă.

În conformitate cu art. 61 alin. (1) Codul de procedură civilă, părțile sunt obligate să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare.

Folosirea cu buna-credință a drepturilor procedurale, prezumă că partea este obligată la interval rezonabil de timp să manifeste diligență și să respecte termenele prevăzute de lege.

Colegiul menționează că, Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă a reiterat că ține de obligația părților de a lua măsurile necesare privind protejarea drepturilor sale de acces la instanță (cauza Van Harn vs. Germania din 11 septembrie 2007), în speță contestarea la timp a actului judecătorec.

Astfel, recurentul urma să se intereseze la intervale rezonabile de timp despre procesul în cauză.

Prin urmare, cererea de recurs împotriva deciziei din 17 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău depusă de Ion Burlacu la 4 septembrie 2019 nu se încadrează în termenul de 2 luni prevăzut de lege, care este un termen de decădere și nu poate fi restabilit, ceea ce constituie temei, în conformitate cu art. 433 lit. b) din Codul de procedură civilă, de a considera recursul inadmisibil.

Colegiul reține că o astfel de soluție este compatibilă cu respectarea prevederilor Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, având în vedere că prelungirea nejustificată a termenului pentru exercitarea recursului ar împiedica rămânerea irevocabilă, ca urmare a expirării termenului de atac, a hotărârii judecătorești emise și ar leza, în acest mod, principiul securității raporturilor juridice.

În susținerea opiniei enunțate, Colegiul reține și hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului în cauza Ponomaryov vs. Ucraina din 03 aprilie 2008, unde se notează că deși în speță nu era vorba despre desființarea unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile în urma admiterii unei căi extraordinare de atac în lumina unor circumstanțe nou descoperite, ci de redeschiderea unui proces prin repunerea în termenul de introducere a unei căi ordinare de atac, totuși reînnoirea acestui termen pentru motive neconvingătoare, reprezintă o soluție care ar putea înfrânge principiul securității raporturilor juridice într-un mod similar cu o cale extraordinară de atac.

Reieșind din considerentele menționate și având în vedere faptul că recursul împotriva deciziei instanței de apel a fost depus în afara termenului legal, Colegiul ajunge la concluzia de a declara recursul înaintat de Ion Burlacu, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 431 alin. (2), art. 433 lit. b) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Ion Burlacu.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Victor Burduh

Dumitru Mardari